

једнички ток, при чему је захтевано да ниједна струја не садржи две различите варијанте исте владавине.

За све државе из поменутих региона и временског интервала састављен је (на основу набројаних таблица) потпуни списак D свих β -династија, које представљају све p -династије које се састоје од 15 владара у низу. Наводимо основне династије које су ушле у списак D : римски епископи и папе, сарацени, јудејски првосвештеници, гркобактријци, егзарси у Равени, династије Египта, Византије, Римске империје, Шпаније, Русије, Француске, Италије, Отоманске империје, Шкотске, Лакедемона, Немачке, Шведске, Данске, Израела, Вавилона, Сирије, Сициона, Јудеје, Португала, Парћанског царства, Босфорског царства, Македоније, Пољске, Енглеске. Рачунски експеримент који је извео аутор (уз помоћ М. Замалетдинова и П. Пучкова) потврдио је теоријски модел. Наиме, испоставило се да за несумњиво зависне β -династије из списка $V(D)$ (конструисаног на основу списка D како је горе описано) $ВСПД$ никада не прелази 10^{-8} и најчешће варира од 10^{-12} до 10^{-10} . У списку $V(D)$ има приближно $15 \cdot 10^{11}$ династија. То значи да, ако би уочена близина две зависне β -династије била случајан догађај, он је изузетно редак и значи да се реализовала једна од сто милијарди могућности. Ако пак две β -династије представљају две несумњиво различите p -династије, онда $ВСПД$ никад није мањи од 10^{-3} тј. велик је. Овде наравно нису важне апсолутне вредности коефицијента $ВСПД$ већ разлика између "зависне зоне" и "независне зоне". Постоји суштинска разлика између несумњиво зависних и несумњиво независних династија.

Дакле, у скупу свих β -династија могу се издвојити оне од њих које представљају исту p -династију. То су управо они парови β -династија за које $ВСПД$ не прелази 10^{-8} . Одавде се добија метода датирања β -династија. Нека је у древном тексту описана непозната β -династија C . Ако се у списку β -династија (в. горе) налази таква β -династија M да $D(M, C)$ не прелази 10^{-8} , веома је вероватно да су то две статистичке варијанте описа исте p -династије, чије нам је датирање већ познато. На тај начин датирамо β -династију C и са њом повезане догађаје. Ако се пак међу нама познатим β -династијама не налази ниједна династија "блиска" C , то највероватније значи да документ који описује β -династију C , описује нове, раније непознате догађаје.

14. Метода проналажења дупликата и уређивања догађаја

Ова метода омогућује налажење хронолошки исправног редоследа појединих фрагмената текста или текстова, проналажење дупликата (понављања) на основу анализе, на пример, личних имена која се у тексту помињу. Краткоће ради, фрагмент текста који описује догађаје једног покољења назовимо "поглавље-покољење". Сматраћемо да је средње трајање "покољења" - средње трајање владања реалних царева, забележених у хроникама које су дошле до нас. То је средње трајање аутор израчунао приликом обраде Блерових таблица и оно је једнако 17,1 година.